

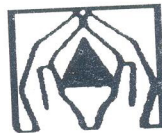
පුරාතන ශාස්ත්‍රීය ලිපි සංග්‍රහය

සංස්කරණය

ආචාර්ය ඩබ්.එච්.විජයපාල
අනුර මහතුංග

සංස්කාරක මණ්ඩලය

ඥානා මල්දෙනිය
ප්‍රියාන්ත ගුණවර්ධන
ගාමිණී අදිකාරි
ආචාර්ය ඒ.එච්.එම්.එච්.අබයරත්න
සුමිත් රණසිංහ

මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල
සංස්කෘතික හා ජාතික උරුමයන් පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය

2005

1. පුරාවිද්‍යාව : එහි පරමාර්ථය, අරමුණු සහ මූලික කාර්යයන්

අතුර මතතුංග

පුරාවිද්‍යාව යනු අතීතයෙන් ශේෂ වූ ද්‍රව්‍ය පිළිබඳවත් එම ද්‍රව්‍ය ඇසුරින් අතීතය පිළිබඳවත් කරනු ලබන විධිමත් අධ්‍යයනයක් යැයි හැඳින්විය හැකිය. මෙහි අතීතය යනුවෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ මානව කේන්ද්‍රික අතීතය යි. මානවයාට පූර්වයෙන් සහ බැහැරින් සිදු වූ අතීත ක්‍රියාවලීන් අධ්‍යයනය කිරීම පුරාවිද්‍යාවේ අරමුණ නොවේ. එම ක්‍රියාවලීන් හැදෑරීම සඳහා ම වර්ධනය වූ වෙනත් විෂය ක්ෂේත්‍රයන් දක්නට ලැබේ. මානව අතීතය තේරුම් ගැනීම වස් එවැනි ක්ෂේත්‍රවලින් ද පිටිවහලක් ලැබිය හැකි හෙයින් ඒ පිළිබඳ අවබෝධයක් ලැබීම පුරාවිද්‍යාවට ප්‍රයෝජනවත් වේ. එහෙත් පුරාවිද්‍යාඥයාගේ විශේෂඥතාව වනුයේ 'මානව අතීතය' පිළිබඳව ය.

මානව අතීතය පුරාවිද්‍යා විෂයේ දී ප්‍රධාන යුග තුනකට බෙදා දක්වනු ලැබේ. එනම්

1. ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගය
2. මූලපූර්ව ඓතිහාසික යුගය
3. ඓතිහාසික යුගය

මෙම යුගකරණය තේරු ගණනාවක් ම පාදක කොට ගෙන නිර්මාණය කරනු ලැබ ඇතත් එහි මා මූලික නිර්ණායකයක් ලෙස සලකනු ලැබ ඇත්තේ ලිඛිත සාධක ඇති - නැති බව පිළිබඳවය. ලිඛිත සාධකවලින් තොර පැරණි

යුගය ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගය ලෙසත්. ලිඛිත සාධක සහිත මෑත යුගය ඓතිහාසික යුගය ලෙසත් එම අවධීන් දෙක අතර පිහිටි සංක්‍රාන්ති සමය මූල හෙවත් පූර්ව ඓතිහාසික යුගය ලෙසත් දළ වශයෙන් බෙදා දැක්විය හැකිය.

මේ යුග ත්‍රිත්වය සියලු රටවල ඒකාකාරව දක්නට නො ලැබේ. එමෙන් ම එම යුග නියෝජනය වන කාල පරාසයන් ද විවිධ වේ. එහෙත් පොදුවේ සලකා බලන විට. මානව අතීතයෙන් සියයට අනුවකටත් අධික කාලයක් මිනිසා ගත කොට ඇත්තේ ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගයේය. එම යුගය පිළිබඳව හැදෑරීම සඳහා ඇති ප්‍රධානතම මූලාශ්‍රය වන්නේ ද පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක හෙවත් අතීතයෙන් ශේෂ වූ ද්‍රව්‍යමය සාධකය. එහෙයින් ඇතැම් සම්ප්‍රදායන්හි 'පුරාවිද්‍යාව' ලෙස හැඳින්වෙන්නේ ප්‍රාග්ඓතිහාසික යුගය පිළිබඳව කෙරෙන අධ්‍යයනයන් පමණි. තව ද පුරාවිද්‍යාවේ න්‍යාය. සංකල්ප සහ විධික්‍රම වැඩි වශයෙන් වර්ධනය වී ඇත්තේ ද ප්‍රාග්ඓතිහාසික පුරාවිද්‍යාව ඔස්සේය. එහෙත් මෙය එතරම් සාර්ථක හෝ සාධාරණ නොවේ. කාලය වශයෙන් කෙටි වුව ද. වෙනත් විෂය ක්ෂේත්‍ර ගණනාවක් විසින් අධ්‍යයනය කෙරුණ ද. ඓතිහාසික යුගයේ පුරාවිද්‍යාව ද අතිශයින් ම වැදගත්ය. එමෙන් ම එය සංකීර්ණය. ඓතිහාසික යුගයට අයත් සාධක විවිධය. විස්තීර්ණය. එහෙයින් පුරාවිද්‍යාවේ න්‍යායන්. සංකල්ප සහ විධික්‍රම ගොඩනගා ගැනීමේ දී ඓතිහාසික යුගයේ අධ්‍යයනයන්ගෙන් ද විශාල පිටුවහලක් ලැබිය හැකිය. එහෙත් අවාසනාවකට මෙහි